

THÔNG TIN TÁC GIẢ

Tên Thánh – Họ Tên: Giuse Nguyễn Đức Tuyền

Sinh ngày: 28/04/1990. Bút danh: Nguyễn Đức

Địa chỉ: Khu 9 – Hữu Đô – Đoàn Hùng – Phú Thọ

Thuộc Giáo xứ Vân Cương – Giáo phận Bắc Ninh

Số di động: 0969.280.082 – Email: jos.tuyenvc@gmail.com

KỊCH BẢN DIỄN NGUYỆN

“GIỀNG NGỌC”

I. Màn 1

Thuyền của cha Đắc Lộ đi vào (kèm theo tiếng nhạc có thể múa 1 trống Vui hội cầu ngư) tạo bối cảnh đó người dân tập trung gỡ lưới cầu ngư. Kết thúc đoạn hò, thuyền cha Đắc Lộ rút vào trong, Mõ làng xuất hiện

1. Tung bồng mở hội cầu ngư, tung bồng mở hội cầu ngư,

Ta giăng đèn lừ, theo gió sáng trung

Chiêng trống rung sáo nhạc hòa chung, sáo nhạc hòa chung

Vái trời, vái đất, vái ông cá kình, vái ông cá kình,

Khán rằng hiển linh, độ cho ba tính vinh, vinh thực phồn vinh.

2. Dâng đèn thả kiệu ừ hoa, dâng đèn thả kiệu ừ hoa

Mong cho thuận hòa mưa âm gió êm,

Nghe lưới xuyên sóng lượn trùng dương, sóng bạc trùng dương,

Canh buồm no gió, bốn phương tung hoành, bốn phương tung hoành

Hát cùng biển xanh, nặng vai tôm cá, xanh lại càng xanh

Mõ làng (*chân thọt, nói cà lắp*): Các... các ông các bà biết chuyện gì chưa?

Ngư dân 1 (nam): Có chuyện gì vậy Mõ?

Ngư dân 2 (nữ): Chuyện gì mà Mõ vội vàng thế!

Mõ làng (*lắp bắp*): Ở... ở... ở ngoài bên... có... có... có... một ông Tây cao to

Ngư dân 3 (nữ): Đâu... đâu có thật thế không...

Mõ làng (áp ứng): Thật... thật... mà... bõn làm chi...

Ngư dân 4 (nam): Các ông, các bà cứ tò mò làm chi, chúng ta cứ ở đây, lát nữa kiểu gì ông ta chẳng qua.

Ngư dân 5 (nam): Ông nói đúng, chúng ta cứ đứng đây vá lưới, kiểu gì ông ấy chẳng qua đây, các bà tha hồ mà xem Tây.

Ngư dân 6 (nữ): Này các bà chẳng biết là Tây như thế nào nhỉ, có khác ta nhiều không??? (Cha Đắc Lộ tiên vào với điệu nhạc).

Ngư dân 3: Ôi trời! Tôi đoán chắc cũng có hai mắt, một mồm, một mũi hai tai như chúng ta thôi.

Ngư dân 2: Mà chẳng biết, họ nói tiếng như thế nào nhỉ, chắc lại xì lá xì lờ, ai hiểu nổi.

Mõ làng (hô toáng): Này... này nhìn kìa ông Tây đến rồi này...

Ngư dân 1: Đâu Mõ

Mõ làng: Đây! Đây thôi

Ngư dân 6: Tây Tây này các bà ơi!

Ngư dân 3: Ô Tây thật, ra xem ông ta mồm ngang mũi dọc thế nào...

Cha Đắc Lộ (tiến sát lại, lên tiếng): Xin kính chào các ông, các bà. Các ông các bà đang làm gì vậy? Xin cho tôi hỏi, đây có phải cửa Bạng không? (Mấy phụ nữ xì xèo, một người đàn ông lên tiếng).

Ngư dân 2 (xì xèo): Ô ông Tây biết nói tiếng ta cơ à...

Ngư dân 3 (xì xèo): Ờ hay nhỉ! Tây nói tiếng ta...

Ngư dân 6 (xì xèo): Cứ để yên xem ông ta nói gì!

Ngư dân ông 1 (đứng ra lên tiếng): Đúng, đây là cửa Bạng. Ông là ai? Đến đây có việc gì?

Mõ làng (vênh mặt nói leo): Đúng ông đến... đến đến đây làm gì? Có mua cá không?

Cha Đắc Lộ (đưa tay ra hiệu phân trần): Xin các ông các bà nghe tôi nói, tôi là một Linh mục được sai đến đây để Loan báo Tin Mừng.

Ngư dân 4 (đứng ra hỏi): Linh mục là gì? Tin Mừng là chi?

Mõ làng (vênh mặt nói leo): Đúng, Linh mục là là là cái gì? Tin Mừng là cái... cái... cái gì?

Cha Đắc Lộ (*giải thích*): Thưa các ông các bà, ở bên chúng tôi những người nam đi tu sẽ được gọi là Linh mục, là tu sĩ. Như tôi là Linh mục, còn người đi cùng tôi đây là tu sĩ. Chúng tôi sống độc thân, không lấy vợ. Chúng tôi có sứ mệnh đi khắp nơi giao truyền Tin Mừng của Chúa Giêsu – Đấng Chí Thánh.

Ngư dân 2 (thở dài): Ôi dào! Các ông đi tu bên đó cũng khác gì thầy Chùa bên tôi.

Mỗ làng (*nói leo*): Đúng! Giống thầy Chùa!

Ngư dân 3: Tưởng ông Tây đến có gì cho chúng tôi để cuộc sống bớt khổ hơn! Đẳng này là ông thầy tu có gì mà cho.

Mỗ làng (*nói leo*): Đúng! Thầy tu, ông có gì cho chúng tôi.

Cha Đắc Lộ: Thưa các ông, các bà chúng tôi là nhà tu hành nên sống tinh thần nghèo khó. Chúng tôi chẳng có gì ngoài bộ quần áo mặc trên người. Nhưng chúng tôi có một món quà vô cùng giá trị muốn gửi tặng quý vị.

Mỗ làng (*hốt hải*): Đâu... đâu... đâu quà gì, ông lấy cho chúng tôi xem nào?

Ngư dân 2: Ừ quà đâu, cho tôi xem nào!

Ngư dân 3: Ui quà, quà thích quá!

Ngư dân 6: Quà của ông Tây

Ngư dân 5: Các bà cứ từ từ, không phải nghe thấy quà là tốn lên, để yên cho ông Tây ông ấy thở.

Cha Đắc Lộ (*phân trần*): Món quà tôi gửi tặng quý vị chính là viên ngọc...

Mỗ làng (*nhao lên*): Ngọc... ngọc... ngọc đâu, cho tôi xem.

Ngư dân 2: Ừ cho chúng tôi xem nhanh đi.

Cha Đắc Lộ (*bình tình phân giải*): Các ông các bà cứ bình tĩnh, ngồi xuống đây rồi tôi sẽ đưa các ông các bà đến bên bờ giếng có rất nhiều viên ngọc nước trời, các ông các bà sẽ thoải mái lấy bao nhiêu ngọc cũng được.

Mỗ làng (*nói giật*): Thế... thế... thế ông dẫn chúng tôi đi ngay.

Cha Đắc Lộ: Các vị cứ bình tâm, ngồi xuống đây, nhắm mắt lại tôi sẽ đưa quý vị đến bên bờ giếng có thật nhiều viên ngọc nước trời.

(Mọi người rút dần vào trong, chuyển màn)

Cha Đắc Lộ: Ngày ấy Chúa Giêsu cùng các môn đệ đi từ miền Giuđê đến Galilê. Trên đường đi, Chúa Giêsu đã dừng chân nghỉ trưa bên giếng Gia cốp, thành Xi-kha, xứ Samari. Tại đây, Chúa Giêsu đã loan báo Tin Mừng cho dân ngoại, và toàn thể dân thành Xi-kha đã tin theo Chúa.

II. Màn 2

- **Mỗ làng** (*chạy ra*): Chiềng làng chiềng chạ/ Thượng hạ tây đông/ Miền ngoài miền trong/ Cùng nhau chung lòng/ Về đây khai hội/ Loa... loa... loa/ Loa... loa... loa.../ Loa loa... loa loa... loa... loa

(Hát múa “Phùng quan tế hội”)

- **Chúa Giêsu** (*quay lại hỏi các môn đệ*): Này anh em! Chúng ta đã đến đầu rồi/ Ga-li-lê có còn xa không?

- **Gioan** (*tiến lên thưa*): Thưa thầy! Chúng ta rời khỏi Giuđê/ Để đi về phía Ga-li-lê/ Giờ đây đã tới Sa-ma-ri/ Nơi đây cũng chính là thành Xi-kha/ Theo con được biết./ ho đang tổ chức hội làng rất to.

- **Chúa Giêsu** (*ngước mắt nhìn trời*): Vậy sao! Chúng ta đi bộ nửa ngày/ Giờ trưa dừng lại nơi này nghỉ chân/ Anh em đi kiếm đồ ăn/ Thầy đi trò chuyện với dân nơi này.

- **Phêrô**: Dạ vâng! Nhưng mà họ là người Sa-ma-ri/ Ta người Do Thái nói chuyện gì được đây?

- **Chúa Giêsu**: Anh em hãy cứ an tâm/ Thầy đi loan báo cho dân mọi miền/ Dù là dân ngoại, dân riêng/ Vẫn cần đón nhận Niềm vui Tin Mừng.

- **Phêrô**: Dạ vâng! Vậy Thầy ở lại nơi đây/ Chúng con vào chợ rồi quay trở về.

(Nhạc dạo, các môn đệ đi vào, Chúa Giêsu tiến lại bên giếng, người phụ nữ đang múc nước)

- **Chúa Giêsu** (*tiến lại và hỏi*): Chào chị! Này chị ơi! Tôi khát quá trời/ Chị cho chút nước cứu người hành hương.

- **Người phụ nữ** (*giật mình phân bua*): Ông ơi không thể được đâu/ Dù tôi có gầu cũng làm được chi/ Vì tôi người Sa-ma-ri/ Ông người Do Thái nói gì được đây.

- **Chúa Giêsu**: Này chị! Nếu chị nhận thấy ơn Chúa ban/ Nhận ra người đã người đã nói với chị rằng:/ Cho tôi chút nước cứu người hành hương/ Thì hẳn chị sẽ cầu xin/ Và người ấy sẽ ban cho chị nước hằng sống muôn đời.

- **Người phụ nữ** (*áp ứng trả lời*): Nhưng... nhưng... Thưa ông! Ở đây ông chẳng có gầu/ Trong khi giếng nước lại sâu quá chừng/ Vậy thì ông lấy nước đâu?/ Mà kêu là nước trường sinh cho đời/ Từ thời tổ phụ chúng tôi/ Chính là Gia-cóp đã khơi giếng này/ Kể từ thời đó đến nay/ Biết bao thế hệ ngày ngày đến đây/ Có sao ông nói như vậy/ Lẽ nào ông... ông cao quý hơn tổ phụ chúng tôi?

- **Chúa Giêsu**: Chị ơi! Ai uống nước này/ Thì được một ngày vẫn bị khát khô/ Những ai uống nước tôi cho/ Sẽ không còn khát khỏi lo muộn phiền/ Tâm hồn người ấy vọt lên/ Mạch nguồn sự sống thiên niên vĩnh hằng.

- **Người phụ nữ**: Vậy thì ông hãy cho tôi/ Xin nguồn nước ấy để... để tôi khỏi phải đến nơi này.

- **Chúa Giêsu:** Vậy chị hãy trở về nhà/ Gọi chồng con chị cùng ra chôn này.
- **Người phụ nữ:** Nhưng mà... tôi... tôi... chẳng có... có chồng...
- **Chúa Giêsu (mạnh mẽ khẳng định):** Đúng là chị chẳng có chồng/ Vì chị đã có tới năm đời chồng/ Nếu giờ mà nói thật lòng/ Người ở cùng chị cũng không là chồng.
- **Người phụ nữ (tím tái, ngỡ ngàng):** Trời ơi! Quả đúng ông là một ngôn sứ/ Đã đến đây loan báo Tin Mừng/ Nhưng theo truyền thống cha ông/ Chúng tôi thờ Chúa ở trên núi này/ Các ông thì lại bảo rằng/ Chỉ có đền thánh (Giêrusalem) là nơi phụng thờ.
- **Chúa Giêsu:** Nay chị! nay đã đến giờ/ Mọi người sẽ đến phụng thờ Chúa Cha/ Cát vang khúc khải hoàn ca/ Không trong đền thánh chẳng là nơi đây./ Vì chung các chị đâu hay/ Đấng chị tôn thờ là Đấng nào đây?/ Chúng tôi biết rõ Đấng này/ Vì Ôn Cứu Độ từ rầy mà ra./ Mọi người thờ phượng Chúa Cha/ Trong Thần Khí và Sự Thật từ đây. (*Các môn đệ trở về đứng phía sau thềm thì “không biết Thầy nói chuyện gì với người phụ nữ”*)
- **Người phụ nữ:** Tôi biết Đấng Mết-si-a/ Danh Người được gọi là Đức Ki-tô/ Khi Người đi xuống thế gian/ Người sẽ loan báo ân ban mọi điều.
- **Chúa Giêsu (khẳng định):** Đấng ấy chính là tôi đây/ Chính Người đang nói vào ngay lúc này.
- **Người phụ nữ (ngỡ ngàng, xúc động):** Vậy... vậy... vậy... tôi sẽ vào thành/ Nói với mọi người hãy đến mà xem/ Một Người tài đức uy quyền/ Người là Đấng Thánh là Đức Ki-tô.
- **Chúa Giêsu:** Vậy chị mau chóng vào thành/ Loan báo Tin Mừng cho mọi thế nhân.
- **Người phụ nữ (nói rồi lui vào trong, để lại gùi nước):** Dạ vâng...
- **Phêrô (tiến lên thưa):** Thưa thầy! Chúng con giờ đã về đây/ Để con dọn chỗ mời Thầy ăn trưa.
- **Chúa Giêsu:** Anh em ăn uống trước đi/ Thầy dùng lương thực của riêng mình Thầy.
- **Phêrô (ngạc nhiên, các môn đệ xô xao):** Thưa Thầy! Như vậy là sao/ Lẽ nào ai đã cho Thầy đồ ăn?
- **Chúa Giêsu (bình tĩnh, giải thích):** Lương thực này anh em chưa biết/ Được dệt nên bởi sự vâng lời/ Vinh danh Thiên Chúa trên trời/ Thực thi thánh ý cha thời hy sinh/ Để khi hoàn tất công trình/ Cùng nhau chung hưởng phúc vinh Thiên Đàng./ Giờ Thầy ngỡ với anh em/ Từ từ ngược mắt nhìn xem cánh đồng/ Lúa vàng đã trở trĩu bông/ Chỉ chờ thợ gặt cất công đem về./ Thợ gặt nào lành nghề chăm chỉ/ Sẽ được ban phỉ chí thỏa lòng/ Bước lên lãnh nhận tiền công/ Người gieo, người gặt vui mừng xiết bao./ Giờ anh em đi vào đồng lúa/ Để trở nên thợ gặt lành nghề/ Ngày mai gánh lúa đem về/ Chát đầy kho lẫm tràn trề lúa thơm.
- **Phêrô (xúc động, ghen ngào):** Thưa Thầy! Thầy nói điều gì/ Mà nghe sâu lắng như khi phân kỳ/ Sầu rơi cho lệ hoen mi/ Con biết tất cả Thầy vì chúng con.
- **Chúa Giêsu:** Anh em đã bước cùng Thầy/ Trên đường sương gió chát đầy gian nan/ Anh em học hỏi chuyên cần/ Mai này giảng dạy Phúc Âm cứu đời...
- **Phêrô (ghen ngào):** Da... Thưa Thầy... Thầy nói điều gì mà...

- **Giacôbê** (*chạy lại thưa*): Da... da... da... Thưa Thầy! Dân chúng trong thành/ Rất đông kéo đến vây quanh chôn này/ Chắc là họ tới tìm Thầy/ Chúng con chẳng biết dở hay thế nào???

- **Chúa Giêsu** (*bình tĩnh dặn dò*): Anh em mời họ tới đây/ Giờ Thầy đã đến, ngày Thầy vinh quang.

- **Giacôbê**: Dạ vâng (*chạy ra mời*)... Kính chào tất cả bà con/ Xin mời quý vị đi theo lối này.

- **Chúa Giêsu** (*nói với các môn đệ còn lại*): Anh em hãy đứng bên Thầy/ Lắng nghe ghi nhớ sau này truyền loan.

- **Các môn đệ** (*đồng thanh*): Dạ vâng...

(*Nhạc dạo, người dân tiến vào một người đàn ông lên tiếng*)

- **Người đàn ông 1** (*chấp tay cúi đầu*): Xin kính chào Thầy! Chúng tôi là người dân thành Xi-kha, xứ Sa-ma-ri/ Người phụ nữ đã về nói với chúng tôi/ Những điều mắt thấy, những lời tai nghe/ Rằng Thầy là Đấng Ki-tô/ Đến đem thứ nước trường sinh cứu đời.

- **Người đàn ông 2** (*chấp tay cúi đầu*): Thưa Thầy! Chúng tôi nghe nói về Thầy/ Không ngờ được gặp ở ngay chôn này./ Xin Thầy hãy ở lại đây/ Chữa lành thể xác/ đỡ nâng tâm hồn.

- **Chúa Giêsu** (*vui mừng*): Xin chào toàn thể Xi-kha/ Vì lòng yêu mến mà ra đón chào/ Đắt trời thăm đượm thanh tao/ Quý vị trông ngóng ước ao điều gì?

- **Người đàn ông 1** (*chấp tay cúi đầu*): Xin Thầy giảng dạy chúng tôi/ Vì lời Thầy nói là lời yêu thương.

- **Người đàn ông 2** (*chấp tay cúi đầu*): Xin Thầy trừ quỷ trừ tà/ Để cho cuộc sống Xi-kha yên bình.

- **Người phụ nữ** (*chấp tay cúi đầu*): Xin Thầy chữa hết tật nguyên/ Để cho dân chúng bình yên tháng ngày.

- **Dân chúng** (*ồn ào kêu mời*): Xin Thầy ở lại với chúng tôi! Xin Thầy ở lại giảng dạy/ chữa lành/ trừ quỷ cho chúng tôi.

- **Phêrô** (*chạy lại can ngăn, nói nhỏ*): Thưa... thưa Thầy/ Chúng ta/ Không thể ở lại Xi-kha/ Vì chung đường đến Ga-li-lê-a rất dài.

- **Người phụ nữ** (*lúc đầu quỳ sụp xuống, rồi dân thành cùng quỳ*): Xin Thầy hãy ở lại đây/ Xin Thầy lui lại một ngày được chăng?

- **Dân chúng** (*náo loạn, hô hào*): Xin Thầy ở lại với chúng tôi... Xin Thầy ở lại với chúng tôi... Xin Thầy đừng đi... Thầy đừng đi... Thầy thương chúng tôi hãy ở lại với chúng tôi.

- **Chúa Giêsu** (*trao đổi với các môn đệ rồi quay lại đưa tay ra hiệu rồi nói*): Thưa quý vị! Tôi biết quý vị thật lòng/ Muốn tôi ở lại vì mong ơn lành/ Vậy giờ tôi quyết thế này/ Chúng tôi ở lại nơi đây hai ngày.

- **Dân chúng** (*vỗ tay*): Hoan hô... hoan hô... hoan hô... Đấng Ki-tô... Hoan hô... hoan hô... hoan hô... Đấng cứu độ trần gian... Hoan hô... hoan hô... hoan hô...

- **Chúa Giêsu** (*nói với các môn đệ*): Nào anh em chung sức với Thầy/ Để Thầy giảng dạy
tự tay chữa lành.

- **Các môn đệ** (*đồng thanh*): Dạ vâng.

- **Andrê** (*tiến lên thưa*): Vậy giờ con sẽ dựng lều/ Vì chung ta sẽ nghỉ đêm nơi này.

(*Chúa Giêsu rảo bước chữa lành rồi tiến đến ngồi trên một tảng đá to rao giảng, đội mưa
tiến ra, nhạc dạo và Chúa phán*).

- **Chúa Giêsu** (*trịnh trọng tuyên phán*): Hỡi! Dân thành Xi-kha thương mến/ Thiên Chúa
yêu thế gian đến nỗi/ Đã ban con một Ngài đến cứu thế gian/ Để những ai tin vào Người
thì sẽ được sống muôn đời/ Và hôm nay/ Tin Mừng đã đến nơi đây/ Xây miền đất mới đắm
say đậm đà/ Xi-kha ơi hỡi Xi-kha/ Cùng Ta chung tiếng ngợi ca Chúa Trời.

(Hát Múa bài Quan họ dựa trên làn điệu “Còn duyên”)

1. Niềm tin là tin một Chúa Chúa Ba Ngôi

Tháng i năm là năm trung tín, trung tín chẳng vui chứ vui ân tình

Người rủ thương, nên sinh xuống ở ơ hy sinh vì rủ thương

Đem ngay chót thân a mình

Ơn cứu chuộc chúng sinh

Tính a tình tính tình tình tình

A hồi ha hư hồi hư là hứ hồi hừ

2. Đẹp sao là sao từ sớm a sớm mai tươi

Hát ư lên là lên mừng Chúa Chúa muôn đời là đời tín trung

Tấu vang lên, vang vang cả í đêm trường

Ca mừng là mừng Thiên Chúa, ừ tín trung chứ trung muôn đời

Tính a tình tính tình tình tình

A hồi ha hư hồi hư là hứ hồi hừ

3. Tình yêu là yêu muôn thừa a thừa chẳng phai

Hát ư lên là lên mừng Đấng Đấng Thiên Sai chứ Sai cứu đời

Người Kết giao đất lạ í a và trời

Gian trần là luôn thấm nồng trong ánh ngời là ngời vinh quang

Tính a tình tính tình tình tình

A hôi ha hư hôi hư là hứ hôi hừ

Cha Đắc Lộ (*kể tiếp*): Dù là dân ngoại nhưng Chúa Giêsu vẫn không ngại ngần tiếp cận và trao truyền Ôn Cứu Độ. Nhờ vậy, những người dân thành Xi-kha đã tin theo Chúa Giêsu. Sau hai ngày ở lại giảng dạy, Chúa Giêsu đã làm phép rửa cho người dân thành Xi-kha bên bờ giếng Gia-cóp. Chia tay người dân thành Xi-kha, Chúa Giêsu lên đường đến Galilê tiếp tục sứ vụ loan truyền Ôn Cứu Độ cho muôn người.

III.Màn 3

(Các diễn viên màn 1 xuất hiện trở lại đúng vị trí ban đầu)

Cha Đắc Lộ (*chậm rãi*): Thưa quý vị! Đó là toàn bộ câu chuyện bên bờ Giếng Giacop, Chúa Giêsu đã trao cho người dân nguồn nước trường sinh.

Mỗ làng: Cái... cái... cái ông thầy Giêsu giỏi thật đấy.

Ngư dân 1: Này ông Tây, câu chuyện ông vừa kể rất hay nhưng cho tôi hỏi ông Giêsu là ông nào vậy?

Mỗ làng (*nói leo*): Ừ ông Giêsu là ông nào vậy?

Cha Đắc Lộ: Thưa các ông, các bà, nhân vật chính trong câu chuyện quý vị vừa nghe là Thầy chí thánh của chúng tôi. Chúng tôi đến đây là vâng nghe theo lời dạy của Ngài để tiếp tục loan truyền về Ngài là Đức Giêsu Kitô - ngôi hai Thiên Chúa đã xuống trần cứu độ chúng sinh. Những câu chuyện về cuộc sống của Ngài nơi trần thế còn rất dài, tôi sẽ kể cho quý vị nghe nếu có thời gian.

Mỗ làng: Vậy ông kể tiếp đi! Tôi... tôi... tôi đang rất muốn nghe.

Ngư dân 1: Mỗ thôi! Để cho Thầy còn nghĩ. (*Quay sang nói với Cha Đắc Lộ*) Dạ thưa Thầy, như những người dân Thành Xi-kha đã gọi Đức Giêsu là Thầy, chúng tôi cũng xin phép gọi Thầy là thầy của chúng tôi. Và chúng tôi cũng mời Thầy ở lại để kể chuyện về Đức Giêsu cho chúng tôi.

Mỗ làng: Mời Thầy ở... ở... ở... lại ở... ở... lại!!!

Cha Đắc Lộ: Thưa các ông các bà, quả là Chúa đã an bài, để cho tôi gặp các ông bà nơi đây. Còn gì đẹp hơn cho buổi hội ngộ hôm nay. Vâng lời Chúa, theo ý quý vị tôi sẽ ở đây không chỉ 2 ngày nhưng là hai tháng để kể những câu chuyện về Chúa Giêsu và trao tặng viên ngọc nước trời cho quý vị.

Mỗ làng: Vui quá! Vui quá! Ông Thầy Tây đã... đã... đã ở lại với chúng ta. Nào cùng nhau hát ca, cùng nhau hát ca để đón chào...

(Hát múa “Viên Ngọc Nước Trời” dựa trên làn điệu “Mười Nhớ)

Một thương khách buôn tìm báu vật
Khi đã thấy viên ngọc, ông gom góp mọi thứ,
Bán đi mua lấy viên ngọc mình mong
Viên ngọc kia, viên ngọc kia là chính Nước Trời
Ai biết trọng nghĩa mọi người,
biết thảo kính í là mẹ cha cho trọn đời
Sống í với anh em sống biết hòa thuận luôn
Nước Trời kia đâu đàng xa là chính trong nhà.
Hãy yêu mến sống hòa bình ngay thật
Lòng nghèo khó khiêm hạ thanh bản
Sống đơan chính ngay kia trong tấm lòng
Biết luôn dâng hiến vững niềm cậy trông
Nước Trời kia, Nước Trời kia dọn sẵn cho người.
Nào ai đi lối hẹp, vác thập giá lên đồi can-vê, theo Chúa trọn tình
Sống í luôn trung trinh sống vì niềm tin
Đường thập tự, đường thập tự dẫn đến Nước Trời.